

кто си? Всѣкій ще казва: не слѣдай-
те оногава, той лъже; а азъ право каз-
вамъ. Тъй пакъ сѣщо; и други тѣ ще ка-
зватъ.

Сега отъ кое ще са раздѣле: кой
лъже; кой право казва? не е ли нѣд-
но за чюдеса? и, кой то направи нѣкое
знаменіе; тогава всѣкій ще раздѣле, че
той е, кой то казва право то; а други тѣ
все лъжатъ.

Ако ли пакъ не дава Богъ въ сегаш-
но то время никомъ такава дарба (сирч.
чюдотвореніе); то пакъ ще речемъ: че; или
всѣко вѣроисповѣданіе е приатно на Бога,
(както нѣкои казватъ); или никое не Мѣ
е приатно; и [ако е тъй, или инакъ; то
нѣдно ли е, нѣкой на нѣкого да си про-
повѣдва вѣржтж? Потребно ли е сѣсз ѱ-
вѣжденіе да го ѱвѣщава, да мѣ приемне дог-
мжтж? Всѣкъ вѣрж ако е приатна на Бога,
(както казахме); или никоѡ, ако не Мѣ
е приатна; то, какво ще та повреди; ако
че си былъ въ тѣзи, и въ онѣзи (вѣрж)? И
заради това, всѣкій има право; да дър-
жи, както е отъ баща си, и отъ дѣда си